

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 02.06.2025 v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Bc. Lucie Bočkové a přísedících Jaroslavy Krausové a Bc. Jaroslava Rykovského

takto:

■■■■■ ■■■■■ narozený ■■■■■ v ■■■■■, trvale bytem ■■■■■
zaměstnán jako ■■■■■

je vinen, že

dne 23. 5. 2024 v době kolem 21:00 hodin ve svém tehdejším bydlišti v bytě na adrese ■■■■■
■■■■■ na pohovce v obývacím pokoji svlékl oblečení své nezletilé dceři poškozené
■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■ a v úmyslu se sexuálně uspokojit ji otočil na břicho,
zezadu na ni nahý nalehl s rukama opřenýma o pohovku, pohyboval se nad ní a přitom se svým
nahým penisem třel o její nahé hýždě, kdy se poškozená nehýbala a nijak se uvedenému jednání
nebránila, neboť v důsledku svého nízkého věku a nižší mentální úrovně nebyla schopna
posoudit smysl jednání obžalovaného, ani význam případného odporu proti němu, přičemž
obžalovaný jako otec poškozené její věk i specifika její osobnosti znal,

tedy

zneužil bezbrannosti jiného, aby s ním vykonal jiný pohlavní styk než uvedený v § 185, a tento
čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin sexuální útoku podle § 185a odst. 1 alinea třetí, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Benešová

a odsuzuje se

podle § 185a odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **ve výměře tří /3/ let.**

Podle § 81 odst. 1 a § 84 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře pěti /5/ let za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným.**

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se **obžalovanému ukládá uhradit na náhradu nemajetkové újmy** poškozené [REDAKCE] nar. [REDAKCE] trvale bytem [REDAKCE] t.č. [REDAKCE], částku 30.000, - Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně z uvedené částky ode dne 16.4.2025.

Odůvodnění:

1. Soud má provedeným dokazováním vinu obžalovaného za zcela prokázanou, a to v rozsahu ve výroku rozsudku uvedeném. Obžalovaný využil ve smyslu § 206c tr. řádu institutu prohlášení viny a soud jeho prohlášení přijal. V důsledku toho již nebylo prováděno dokazování k trestné činnosti jako takové, ale pouze k osobě obžalovaného, a to ve vztahu k rozhodování o druhu a výši trestu a také k rozhodování o nároku na náhradu škody. Soud do výroku rozsudku přejal z obžaloby jak skutkovou větu, tak tomu přílehavou právní kvalifikaci, když v souvislosti s prohlášením viny obžalovaného o těchto nebylo pochyb.
2. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je již po dobu tří let zaměstnán jako [REDAKCE] [REDAKCE] V tomto oboru pracuje již osm let. Není majitelem žádné nemovitosti ani movité věci vyšší hodnoty. Nikdy nebyl projednáván před soudem ani před přestupkovou komisí.
3. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vyšel ze všech rozhodných hledisek pro posuzování této otázky, jež jsou zakotvena zejména v ustanoveních § 38 odst. 1, § 39, § 41, § 42 a § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Soud bral v potaz povahu a závažnost stíhaného jednání, osobu obžalovaného i jeho poměry, jeho postoj ke spáchané trestné činnosti. Obžalovanému polehčuje jeho předchozí bezúhonný život a zejména prohlášení viny. Přitěžující skutečnosti shledány nebyly. Obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou 3-12 let. Soud při zohlednění výše uvedeného, zejména jeho prohlášení viny a s přihlédnutím ke skutečnosti, že se trestného jednání dopustil ve stavu zmenšené přičetnosti ve smyslu § 27 tr. zákoníku, kdy jeho ovládací schopnosti byly sníženy měrou podstatnou v důsledku jemu diagnostikované sexuální deviace, heterosexuální pedofilii až hebefilii, tomuto soud uložil trest na samé spodní hranici trestní sazby ve výměře tří let ve formě podmíněného trestu odnětí svobody za současného stanovení zkušební doby v maximální výměře pěti let za současného stanovení dohledu probačního úředníka. Uložený trest soud považuje za přiměřený, kdy zkušební doba byla stanovena v dostatečné časové výměře, ve které bude obžalovanému umožněno prokázat, že je schopen vést řádný život a trestnou činnost neopakovat, k čemuž podstatnou měrou přispěje i uložené ochranné opatření ve formě sexuálního léčení, které bylo obžalovanému uloženo ve formě ambulantní, která byla doporučena ze strany znalců s logickou argumentací, že je jeho pobyt na svobodě pro společnost rizikový a je třeba, aby se naučil zacházet se svou sexuální deviací. Dle závěru soudu obžalovanému ambulantní léčba pomůže s tímto hendikepem žít a nebýt nebezpečným pro společnost. Je třeba také poukázat na to, že obžalovaný si svou sexuální deviaci připouští a sám již po dobu osmi měsíců navštěvuje sexuologa, kterým je medikován. To, zda obžalovaný ambulantní léčení dodržuje a vede

řádný život, bude sledovat nejen soud, který si k obžalovanému v době zkušební bude vyžadovat průběžné zprávy, ale zejména probační úředník, který s obžalovaným bude v osobním kontaktu. V souhrnu by tak na obžalovaného uložený trest a ochranné opatření měly mít dostatečný výchovný účinek.

4. Co se týče návrhu paní státní zástupkyně ve smyslu uložení přiměřené povinnosti dle § 85 odst. 3 a § 48 odst. 4 tr. zákoníku spočívající ve zdržení se styku s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] bez přítomnosti jiné dospělé osoby, toto soud v současné chvíli, kdy se obžalovaný s dcerou pro odpor matky vůbec nestýká a za situace, kdy probíhá u Okresního soudu Plzeň-město řízení o úpravě výchovy a výživy nezletilé, kdy za tímto účelem byli rodiče i nezletilá zkoumáni psychologem, jeví jako nadbytečné. Styk nezletilé s otcem bude upraven na základě aktuálních podkladů v civilním řízení. Doba pěti let zkušební doby je příliš dlouhá na to, aby v jejím rámci nemohlo dojít v rámci nového rozhodnutí o styku s nezletilou k úpravě pro otce příznivější a výše uvedené omezení by tam mohlo být otci překážkou jej realizovat.
5. V rámci adhezního řízení uplatnila poškozená prostřednictvím svého zmocněnce nárok na náhradu nemajetkové újmy ve smyslu § 43 odst. 3 tr. řádu ve výši 100.000 Kč. Při rozhodování o uplatněném nároku na nemajetkovou újmu v penězích je třeba vycházet z právní úpravy obsažené v zákoně č. 89/2012 Sb., tedy z občanského zákoníku. Ustanovení § 2951 upravuje způsob náhrady škody, z odstavce 2 vyplývá, že nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Z § 2956 citovaného zákona vyplývá, že vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. § 2957 upravuje způsob a výši přiměřeného zadostiučinění. Je z něj zřejmé, že způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobené újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků, jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. S ohledem na výslovné zdůraznění § 43 odst. 3 trestního řádu, že v adhezním řízení v rámci trestního řízení je možno navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází nepeněžní reparace nemajetkové újmy v tomto případě v úvahu (jak to obecně připouští ustanovení § 2951 odst. 2 občanského zákoníku). Uplatněný nárok lze vyhodnotit tak, že je požadováno odčinění další nemajetkové újmy dle § 2956 občanského zákoníku, a ne odčinění z celkem třech nároků vyplývajících z ustanovení § 2958 občanského zákoníku. V případě § 2956 občanského zákoníku má dle nálezu Ústavního soudu, sp.zn. II. ÚS 1564/2020, obecní soud nalézat a podle konkrétních okolností případu přiznat náhradu takové nemajetkové újmy v penězích. Tímto lze odčinit zásah do osobnostních práv a pouze s ním spojené duševní útrapy, nikoliv další. Zásadním vodítkem je zde judikatura, neboť obdobné zásahy by měly být odčínovány obdobně. Požadovanou částku 100.000 Kč soud s ohledem na výše uvedené a s ohledem na věk poškozené a možnosti jejího vnímání dané události, kdy dle závěrů znalkyně tato nebyla schopna posoudit smysl a význam jednání obžalovaného a kdy u nezletilé nebyly shledány žádné následky tohoto jednání, považoval za nepřiměřeně vysokou. Přiznaná částka ve výši 30 000 Kč je adekvátní s přihlédnutím k tomu, že si nezletilá danou událost v budoucnu nevybaví. Poškozená je zvlášť zranitelnou obětí, kdy obžalovaný vůči ní zneužil postavení zákonného zástupce a namísto, aby poškozenou, které v době útoku bylo [REDAKCE] let, kdy mentálně se jeví na úrovni [REDAKCE] let, chránil, vystavil ji násilnému sexualizovanému jednání, které lze považovat za velmi závažný zásah do integrity poškozené, a to především do integrity duševní. To vše tedy odůvodňuje závěr, že jsou v daném případě dány podmínky pro ochranu osobnosti poškozené ve smyslu § 2971 občanského zákoníku, neboť nepostačuje toliko zadostiučinění podle § 2894 odst. 1, 2 citovaného zákona. Náhrada

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Benešová

nemajetkové újmy ve výši stanovené soudem je přiměřená okolnostem případu, obžalovaný je v produktivním věku, pracuje a má pravidelný příjem. Je tedy schopen náhradu nemajetkové újmy poškozené uhradit.

6. Nedílnou součástí nároku je i zákonný úrok z prodlení dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., tedy úroku z prodlení z dlužné částky uvedené shora ve výši reposazby ČNB platné pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů ročně, jdoucí ode dne právní moci rozsudku až do zaplacení. Soud shledal nárok řádně a včas uplatněným, a proto podle § 228 odst. 1 trestního řádu uložil obžalovanému, aby poškozené zaplatil na nemajetkové újmě částku ve výši 30.000, - Kč s požadovaným úrokem z prodlení, který v současné době činí 12 % (repo sazba 4%). Termín 16. 4. 2025 vychází z termínu, kdy se obžalovaný prokazatelně dozvěděl o konkrétní výši nároku na náhradu škody, což je datum, kdy bylo zdejšímu soudu prostřednictvím datové schránky obhájkyňe zasláno vyjádření obžalovaného mimo jiné i k výši škody uplatněné poškozenou prostř. jejího zmocněnce. Dále soud musí připustit, že ve výroku rozsudku nedopatřením absentuje výrok ve smyslu § 229 odst. 2 tr. řádu, k čemuž došlo nedopatřením.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 02. 06. 2025

Mgr. Bc. Lucie Bočková, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Benešová